دریچه

رزرو صندلی اتوبوس برای فاصله‌گذاری کرونایی

● **شرق:** تجربه اقدامات آنلاین شهرداری تهران در حمل‌ونقل شهری، تجربه‌ای شکست‌خورده است، اما نباید جلوی تلاش‌های گاه‌به‌گاهی را نیز که در برخی شرایط اعلام می‌شود، گرفت؛ از تجربه چندین دهه‌ای و متوقف‌مانده تاکسی‌متر تا آخرین تجربه آنلاین شهرداری تهران، یعنی دوچرخه‌های بیدود، یک جای مهم کار، یعنی زیرساخت در ناوگان حمل‌ونقل و در ارتباط با شهروندان می‌لنگید. حالا هم شهرداری تهران در این روزهای کرونایی اعلام کرده برای اتوبوس‌های خصوصی فعال در سطح شهر شرایط رزرو آنلاین را فراهم کرده است تا با فاصله‌گذاری اجتماعی شهروندان بتوانند از خانه خارج شوند.

البته شهرداری تهران پیش‌تر و در تغییرات جدید طرح ترافیک شهر تهران و گران‌شدن بنزین، این طرح را پیشنهاد داد اما خیلی زود این پیشنهاد پس گرفته و اعلام شد که این پیشنهاد از ابتدا مطرح نبوده است. محسن پورسیدآقایی، معاون سابق حمل‌ونقل و ترافیک شهرداری تهران، خبر فروش یا رزرو صندلی‌های اتوبوس را تکذیب کرد و گفت: هیچ طرحی برای افزایش هیچ‌گونه هزینه‌ای به شهروندانی که از اتوبوس استفاده می‌کنند، نداریم. پیروز حناچی، شهردار تهران، هم به این تصمیم که آن را شوخی یکی از خبرگزاری‌ها خواندند واکنش نشان داد و گفت: «فروش آنلاین صندلی‌های اتوبوس غلط است و موضوعیت ندارد و در تماس با معاون حمل‌ونقل اکیدا به او دستور دادم از اجرای هر طرحی که موجب نگرانی شهروندان شود، خودداری کنند». اما اصل این خبر را پیمان سنندجی، مدیرعامل شرکت واحد اتوبوسرانی تهران، روز گذشته در گفت‌وگو با یکی از رسانه‌ها مطرح کرده بود. او در واکنش به تأثیر گرانی بنزین بر افزایش تعداد مسافران اتوبوس، گفته بود: در حال بررسی راهکارهایی برای این شرایط هستیم که یکی از این راهکارها امکان خرید صندلی برای مسیرهای خاص ازسوی مسافر است که این سیستم DRT نام دارد. او گفته بود: برای مثال مسیر میدان ونک به آزادی در ساعات پیک ترافیک مسافران زیادی دارد ولی در ساعات غیرپیک تعداد مسافران به‌شدت کاهش می‌یابد؛ بر همین اساس می‌توانیم برای دو ساعتی که اوج ترافیک است، فروش ساعتی صندلی‌های اتوبوس را انجام دهیم.

البته سنندجی مدتی بعد کنار گذاشته شد و حالا و چند ماه بعد در شرایط یک وضعیت بحرانی دیگر یوسف حجت، سرپرست معاونت حمل‌ونقل ترافیک شهرداری تهران اعلام می‌کند که این موضوع برای اتوبوس‌های خارج از ناوگان اتوبوسرانی شهر تهران است و شامل خطوط بی‌آرتی نمی‌شود. او در توضیح بیشتر گفته است: اتوبوس‌های خارج از ناوگان اتوبوسرانی دستگاه کارت‌خوان ندارند و باید به طریق اینترنتی پرداخت‌ها انجام شود. زیرا پرداخت پول نقد خطرات زیادی دارد و برای حل مشکل پرداخت به صورت غیرنقدی موضوع پرداخت اینترنتی را پیش‌بینی کردیم و برای حفظ فاصله‌گذاری در این نوع اتوبوس‌ها امکان رزروکردن بخشی از ظرفیت اتوبوس نیز وجود دارد.

محمود ترفیع، مدیرعامل شرکت واحد اتوبوسرانی شهر تهران نیز در توضیح این طرح تأکید کرده این طرح برای اتوبوس‌های حمل‌ونقل عمومی نیست و گفته است: یک استارتاپ، اپلیکیشنی را به نام «به همراه» طراحی کرده که مردم درصورتی‌که مایل نباشند از حمل‌ونقل عمومی استفاده کنند، می‌توانند با دراختیارگرفتن یک مینی‌بوس یا اتوبوس خصوصی دربستی، با درج مبدأ و مقصد خود، از صندلی‌های این مینی‌بوس‌ها و اتوبوس‌های دربستی استفاده کنند. در این اپلیکیشن، از اتوبوس و مینی‌بوس‌های دربستی که معمولا برای سرویس کارکنان ادارات فعال‌اند، استفاده می‌شود و به هیچ عنوان این اپلیکیشن در اتوبوس‌های شرکت واحد، کاربرد ندارد. در واقع با رزرو صندلی این اتوبوس‌ها، از تراکم جمعیت جلوگیری می‌شود چراکه در یک اتوبوس با ظرفیت ۳۰ صندلی، تنها ۱۵ نفر سوار می‌شوند.

اما در وضعیتی که امکانات حمل‌ونقل عمومی در شرایط فعلی پاسخ‌گوی نیاز مردم نیست و در همین روزها موضوع فاصله‌گذاری اجتماعی در اتوبوس و مترو تقریبا غیرممکن است، چنین طرح‌هایی دوباره مطرح می‌شوند! در طرح فاصله‌گذاری که شهرداری تهران در اتوبوس‌ها پیش‌بینی کرده است روی صندلی‌های اتوبوس‌ها ضربدرهایی گذاشته شده تا فاصله‌ها در نشستن رعایت شوند، اما آیا این شرایط درحالی‌که جمعیت زیادی در ایستگاه‌ها منتظر هستند رعایت می‌شود؟ در روزهای هفته گذشته بارها تصاویری از اتوبوس‌های بی‌آرتی شهر تهران منتشر شد که شهروندان در پشت درهای اتوبوس و درواقع لای در بودند و به‌سختی خود را در اتوبوس جا داده، درحالی‌که در فاصله‌ای کمتر از نیم متر از نفرات دیگر بودند.

حالا باید دید این علامت‌گذاری که در اتوبوس‌های بی‌آرتی گذاشته شده تا مسافران به جای دو نفر یک نفر بنشینند یا فاصله‌ها را از همدیگر رعایت کنند با این برنامه فاصله‌گذاری اجتماعی چقدر رعایت می‌شود. البته مدیرعامل شرکت واحد اتوبوسرانی تهران حرف خودش را در عین این برنامه‌ریزی‌ها گفته است. ترفع گفته است که «اگر مردم مجبور به تردد باشند یا رعایت نکنند و تعداد مسافران زیاد باشد، نمی‌توانیم از سوارشدن آنها خودداری کنیم؛ دقت داشته باشید ما قوه قهریه نداریم و تنها می‌توانیم با اتکا به تعهد مردم، این طرح را اجرائی کنیم».

بررسی آثار کرونا بر محیط زیست در گفت‌وگو با محمد درویش

آموزش بدهیم یا سلاح بسازیم؟

فردوس شیخ‌الاسلام: تقریبا یک ماه به آغاز سال نو مانده بود که زمزمه‌هایی از ورود ویروس کرونا به کشور شنیدیم. یک هفته مدارس و دانشگاه‌ها تعطیل شدند، خیلی از ما هنوز قضیه را چندان جدی نگرفته بودیم، در تریبون‌های رسمی هم گفتند بیماریِ خاصی نیست و قرار شد از شنبه روند همه‌چیز عادی شود! اما اندکی بعد، خبرهایی از قدرت بالای شیوع این بیماری که می‌توانست برخی را به کام مرگ بکشاند، پیچید و افزایش شمار مبتلایان، همه ما را غافلگیر کرد. حالا متخصصان و صاحب‌نظران هر حوزه‌ای، درباره کرونا می‌نویسند و گفت‌وگو می‌کنند. یکی از زمینه‌های بحث‌برانگیز، آثار مثبت یا منفی کرونا بر محیط زیست است. از آنجا که این موضوع را می‌توان به‌مثابه یک مسئله اجتماعی نگریست، مؤسسه رحمان به‌عنوان یک نهاد پژوهشی مستقل در زمینه مسائل اجتماعی، به سراغ محمد درویش، یکی از کنشگران مدنی شناخته‌شده در فعالیت‌های زیست‌محیطی رفت تا نظر او را دراین‌باره جویا شود.

درباره تأثیر کرونا بر محیط زیست دو دیدگاه کاملا متفاوت وجود دارد؛ عده‌ای بر این باورند که با تعطیلی بسیاری از صنایع، حضور کمتر انسان در طبیعت، کاهش گازهای گلخانه‌ای و کربن و... کرونا تأثیر مثبتی بر بهبود شاخص‌های زیست‌محیطی داشته است. اما عده‌ای اعتقاد دارند که نه‌تنها پیامد مثبت نداشته، بلکه افزایش مصرف مواد ضدعفونی‌کننده، پلاستیک و شوینده‌ها، موجب اتفاقاتی مثل آلودگی خاک و آب‌های زیرزمینی شده است که با ازسرگیری فعالیت کارخانه‌ها برای جبران زیان‌های اقتصادی، بیشتر هم خواهد شد. اساسا در حال حاضر می‌شود برآوردی کلی درباره اثر مثبت یا منفی شیوع کرونا بر محیط زیست داشت؟ با چه استناداتی؟

در حوزه محیط زیست بی‌تردید آثار کرونا مثبت بوده است. اما درباره اینکه در جهان پساکرونا چه اتفاقاتی بیفتد، اختلاف‌نظر وجود دارد. برخی اعتقاد دارند که بشریت عبرت نمی‌گیرد و به همان رویه‌های سابقش ادامه خواهد داد. برخی هم می‌گویند کرونا تلنگر محکمی است و در برخی حوزه‌ها بازنگری‌های جدی صورت خواهد گرفت. اما تقریبا همه اذعان دارند که محیط زیست از ماجرای کرونا نفع برده است. گرچه درست است که مصرف دستکش، مواد یکبارمصرف و ماسک افزایش یافته یا مواد ضدعفونی‌کننده و شوینده‌ها زیاد شده، مصرف آب شرب بالا رفته، یا اینکه برخی شهرداری‌ها دارند زباله‌ها را بدون تفکیک دفن می‌کنند. اینها جزء عوارض منفی کروناست، اما با حجم بسیار بزرگ کیسه‌های پلاستیکی و ظروف یکبارمصرفی که به‌دلیل کرونا دیگر مصرف نمی‌شوند، مقایسه کنید. شما فقط ناوگان هواپیمایی، اتوبوس‌های بین‌شهری و قطارها را که متوقف شده‌اند، در نظر بگیرید؛ حاصل هر سفر آنها تولید چندین‌وچند میلیون ظروف یکبارمصرف مستمر بود و اینها دیگر تولید نمی‌شود. اگر حجم اینها را بیفزاییم به حجم پلاستیک‌ها و بسته‌بندی‌هایی که از خرید و فروش و بازارهای مد مصرف می‌شد و همین‌طور اضافه کنیم به جشن‌ها، عروسی‌ها، عزاداری‌ها، نذری‌ها و... که همه اینها متوقف شده و سهم بسیاری در مصرف ظروف یکبارمصرف داشته‌اند، به این جمع‌بندی می‌رسیم که به‌طور متوسط دارد روزانه ۱۴ میلیون تن پلاستیک کمتر تولید می‌شود که رقم بسیار قابل‌توجهی است. درباره ورود مواد شیمیایی هم درست است که شوینده‌ها و مواد ضدعفونی‌کننده بیشتری دارد استفاده می‌شود، اما سبک‌زندگی بشر این‌گونه بوده است که سالانه ۳۰۰ نوع ماده شیمیایی به‌دلیل فعالیت‌های متعدد صنعتی و همچنین فعل و انفعالات ناشی از تردد سنگین وسایل نقلیه موتوری تزریق می‌شده و بخش بزرگی از این فعالیت‌ها الان کاهش پیدا کرده، یعنی تزریق آن مواد شیمیایی کاهش یافته است. گزارش‌های بسیاری منتشر می‌شود از مناطقی که حیات‌وحش در آنجا مشاهده نمی‌شده، اما الان دارد دیده می‌شود؛ نهنگ‌ها به سواحل ونکوور برگشته‌اند که یکی از سواحل پرتردد آمریکاست. در سواحل سنگاپور سمورها آفتاب می‌گیرند یا اینکه ما می‌بینیم در شهرهایی از هندوستان برخی گونه‌ها که بیش از ۶۰ سال بود تصور می‌کردند منقرض شده، دوباره در خیابان‌ها دارند جولان می‌دهند. همه اینها نشان می‌دهد که وضعیت حیات‌وحش و پوشش گیاهی بهبود یافته است. برای نخستین‌بار از فاصله ۲۳۰ کیلومتری هیمالیا دیده می‌شود. کاهش آلودگی هوا به معنای بهبود کیفیت زیستن است. سالانه هفت میلیون نفر براثر آلودگی هوا در جهان کشته می‌شدند، یک میلیون و ۳۵۰هزار نفر براثر تصادفات رانندگی کشته می‌شدند و چیزی حدود ۲۸ تا ۳۰ میلیون نفر هم به‌دلیل تصادفات راهنمایی‌ورانندگی دارای معلولیت می‌شدند که به GDP کشورها خسارت سنگینی در حد دو تا سه درصد وارد می‌کرد. الان بیش از ۹۰ درصد این ارقام کاهش یافته است. درست است که حدود ۸۰ تا ۹۰ هزار نفر از ابتلای به کووید ۱۹ متأسفانه جانشان را از دست داده‌اند، اما دستکم دومیلیون نفر از کسانی که در این سه‌ماهه ممکن بوده فوت کنند، به‌خاطر کرونا فوت نکرده‌اند، کسانی که معلول و مجروح می‌شدند و خسارت‌های جدی مالی می‌دیدند، حالا آن مسائل برای‌شان پیش نیامده است.

موقعی که یک بحران رخ می‌دهد، مسئولان و خیلی از مردم به دست‌وپا می‌افتند که چه باید کرد و چرا به فکر نبوده‌ایم. مثلا فاجعه پلاسکو که پیش آمد، خیلی از ما دنبال آگاهی از وضعیت ایمنی خانه و محل کارمان رفتیم و کپسول آتش‌نشانی خریدیم یا سیل و زلزله که پیش آمد، پوسترهایی درست شد که یاد می‌داد در مواقع سیل یا زلزله باید چه کارهایی انجام داد؛ اما پس از فروکش‌کردن اولیه بحران، دست‌کم آنهایی که برخورد مستقیم و نزدیک با آن نداشتند، غالبا فراموش کردند تا دفعه بعد! و البته خیل گسترده‌ای از دولتمندان هم درگیر این ازیادبردن می‌شدند؛ ولی تفاوت کرونا با بحران‌های پیشین این است که هم محدود به جغرافیا، مکان یا طبقه خاصی نیست، هم از نظر زمانی، مدت بسیار طولانی و پیش‌بینی‌ناپذیر همه ما را درگیر کرده است. اکنون میان فعالان زیست‌محیطی و نهادهای مهمِ این حوزه، چه مباحثی درباره این مسئله وجود دارد که آیا کرونا با تلنگری که زده است، می‌تواند در بلندمدت، ما را وادار به بازنگری در عادات و سبک زندگی و سیاست‌های نادرست کند یا این ویروس هم جریانی زودگذر خواهد بود و بشر عبرتی نخواهد گرفت؟

وقتی کرونا شروع شد، خیلی‌ها در همان یکی، دو هفته نخست اعتقاد داشتند این هم موجی است که خواهد گذشت و بشریت درس نمی‌گیرد؛ همان‌طور که از سارس، ابولا، تب کریمه و آنفلوانزا عبرت نگرفت، از این هم عبرت نخواهد گرفت؛ ولی ماجرا جدی‌تر شد. الان ۲۱۱ کشور جهان از مجموع ۲۶۱ کشوری که در کره زمین وجود دارد، عملا دارند دوران قرنطینه را می‌گذرانند و این پاندمی در طول تاریخ بشریت بی‌سابقه است. آن ۴۰، ۵۰ کشوری هم که هنوز ابتلای به کووید۱۹ را اعلام نکرده‌اند، یک‌سری جزایر محدود در اقیانوس جنوبی هستند که اغلب مستعمرات فرانسه‌اند و مساحت‌شان روی‌هم‌رفته نصف استان اصفهان هم نیست؛ بنابراین عملا ۱۳،۵ میلیارد هکتار مجموع کل وسعت خشکی‌های کره زمین الان درگیر کووید۱۹ است و زندگی‌ها کاملا تحت تأثیر قرار گرفته؛ مگر کشورهای لجبازی مثل ترکمنستان و کره شمالی که دیر یا زود ناچارند این واقعیت را بپذیرند؛ وگرنه باید متأسفانه با لودر جنازه‌ها را دفن کنند. حالا قصه این است؛ الان که به اینجا رسیده، دو تغییر صددرصد در جهان پساکرونا اتفاق خواهد افتاد. الان یک چالش جدی این است که چرا بشریت، کشورهای مقتدر و ثروتمندی که همیشه به علم و دانشگاه آکسفورد و هاروارد و ییل خودشان می‌نازیدند، هیچ کاری نمی‌توانند بکنند. علم آن‌قدر ضعیف بوده که هنوز نتوانسته راه‌حل مؤثری برای مقابله با کرونا بیابد. کشورهایی که موشک‌های بالاپریما دارند و بالای میلیاردها دلار هزینه صرف تسلیحات هسته‌ای کرده‌اند، آیا اگر یک‌هزارم این رقم‌ها را خرج پژوهش در حوزه سلامت و محیط زیست کرده بودند، الان بشریت، مردم خودشان، امنیت بیشتری نداشتند؟ در جهان پس از کرونا ما به جای اینکه پول‌های‌مان را صرف سلاح‌های اتمی، هواپیماهای مدرن‌تر و مخرب‌تر و پهپادهای بدون سرنشین کنیم که از فاصله دورتر بتواند نابود کند، بیاییم آن را خرج امنیت واقعی مردم کنیم؛ بنابراین تخصیص بودجه‌ها در جهان پساکرونا در راستای اعتلای آموزش‌وپرورش، آموزش عالی، پژوهش‌های مرتبط با محیط زیست و سلامت تغییر خواهد کرد و درمجموع باعث ارتقای دانایی مردم جهان در پساکرونا خواهد شد. نکته دوم اینکه کرونا باعث شد دکان کسانی که با طالع‌بینی و خرافات روزگار می‌گذراندند، می‌گفتند ما ورد جادویی داریم، بیایید، نابود شود و آدم‌ها فهمیدند وقتی چنین افرادی خودشان می‌روند در خانه‌شان پنهان می‌شوند، معلوم است که نمی‌توانند دردی از درد بشر دوا کنند. آنانی که تفکرات سازه‌محور داشتند و به فهرستی از ترین‌های خود می‌نازیدند که مثلا ما بلندترین برج را می‌سازیم، طولانی‌ترین اتوبان را می‌سازیم، الان فهمیدند هیچ‌یک از آنها فایده‌ای برای بشر ندارد.

اینها اتفاقات مثبتی است که بی‌تردید در جهان پساکرونا رخ خواهد داد.

سیستم سرمایه‌داری که اکنون رویکرد اقتصادی بیشتر کشورهاست، برای بازدهی و ارزش افزوده بالاتر، ناگزیر به استثمار طبیعت است. کرونا که در سطح وسیع، تصمیم‌گیران را وادار به تعطیلی بسیاری از کارخانجات و صنایع کرد، این شبهه را در ذهن ایجاد می‌کند که شاید کنش‌های خُرد و پراکنده افراد و حتی ان‌جی‌اوها در پاسبانی از محیط زیست، چندان تأثیرگذار نیست، تا وقتی سیاست‌های بنیادینِ تولید و سلطه مصرف‌گرایی در سطح گسترده جهانی متحول نشود... .

دقیقا درست است. به همین خاطر است که کرونا زحمت خیلی از ماها را کم کرد. این ویروس کوچک توانسته بیشتر از هزاران مقاله و سخنرانی، بر سبک زندگی مردم و رهبرانشان تأثیر بگذارد.

این ویروس کوچک توانسته بیشتر از هزاران مقاله و سخنرانی، بر سبک زندگی مردم و رهبرانشان تأثیر بگذارد. وقتی کرونا سیاست‌گذاری‌ها را تغییر می‌دهد، دولت‌ها ناگزیر به این فکر می‌افتند که اگر می‌خواهند دولت مقتدری باشند و امنیت برای مردمشان فراهم کنند، نباید ۲۰ تا ۳۰ درصد بودجه مملکت را خرج تسلیحات کنند. بلکه باید سراغ این بروند که انسان‌های خلاق‌تر و توانمندتر تربیت کنند

وقتی کرونا سیاست‌گذاری‌ها و بودجه‌ریزی‌ها را تغییر می‌دهد، دولت‌ها ناگزیر به این فکر می‌افتند که اگر می‌خواهند دولت ایمن و مقتدری باشند و امنیت برای مردمشان فراهم کنند، نباید ۲۰ تا ۳۰ درصد بودجه مملکت را خرج تسلیحات کنند. بلکه باید سراغ این بروند که انسان‌های خلاق‌تر و توانمندتر تربیت کنند. بنابراین آموزش‌وپرورش‌شان به‌جای اینکه ضعیف‌ترین و مفلوک‌ترین نهادها باشد، باید بهترین استعدادها را با افتخار جذب کند. آن‌وقت افرادی از آن بیرون خواهند آمد که می‌توانند مشکلات را حل کنند. زمانی در دهه‌های ۵۰، ۶۰ قرن بیستم وقتی چهارهزار نفر یک شب بر اثر آلودگی هوا در لندن جانشان را از دست دادند، همه گفتند این پایان یکجانشینی است و نمی‌شود کاری کرد. درحالی‌که می‌شد زغال‌سنگ را حذف کرد، سراغ نفت سفید یا گاز رفت. حالا همین‌ها را هم می‌شود حذف کرد و سراغ انرژی‌های خورشیدی، بادی، زمین‌گرمایی یا جزرومدی رفت و به‌این‌ترتیب مشکل حل خواهد شد. به‌میزانی که دانش مجال پیشرفت پیدا کند، ما می‌توانیم درعین‌حالی که کیفیت رفاه خودمان را حفظ می‌کنیم، از نرخ هدررفت و مصرف فاصله بگیریم، ضایعات در بخش کشاورزی را کاهش دهیم و به یک زندگی متعادل در کنار طبیعت برسیم.

آیا امکان دارد سازمان‌های بین‌المللی مؤثر، برای کشورهایی که ممکن است همچنان از کرونا درس نگیرند، قوانین و ضوابطی تعیین کنند تا بلکه بر اثر تعهدات و فشارهای جهانی، در سیاست‌گذاری‌های خرد و کلان‌شان تغییراتی ایجاد کنند؟

چهارم آوریل (۱۵ فروردین) بیل گیتس یک سخنرانی کرد که در آن و همچنین در نامه‌هایی که به رهبران جهان ازجمله آمریکا نوشته است، از سیاست‌های چندگانه‌ای که در ایالت‌های پنجاه‌گانه آمریکا وجود دارد، انتقاد کرده و می‌گوید اگر آمریکا می‌خواهد کرونا را شکست دهد، باید با یک سیاست منسجم که تمام ایالات از آن پیروی کنند، پیش برود. نمی‌شود در یک ایالت قرنطینه اعلام شود، در ایالت دیگر مردم راحت سر کار بروند. این موضوع در مقیاس‌های بزرگ‌تر هم وجود دارد. یعنی مثلا کشوری مثل سوئد می‌گوید به زندگی عادی‌تان ادامه دهید. در بلاروس می‌گویند بروید ورزشگاه ورزشتان را کنید، کشور دیگری می‌گوید هرکس بیرون آمد، او را با تیر می‌کشیم. این برخوردهای چندگانه در سطح دنیا، مشکل را حل نمی‌کنند. وقتی همه ما در یک قایق هستیم، اگر جایی از آن سوراخ شود، همه غرق می‌شوند. کرونا می‌گوید که بشر اگر می‌خواهد با چنین چالش‌هایی روبه‌رو شود، باید همه اختلاف‌نظراتش را کنار بگذارد و در برابر این دشمن، در یک خاکریز قرار گیرد. ما الان برای اولین بار می‌بینیم منافع مشترکی میان بوکوحرام، داعش، القاعده، عربستان،آمریکا، بریتانیا و... وجود دارد و همه آنها یک دشمن مشترک به نام کووید۱۹ پیدا کرده‌اند. این در ۱۰ هزار سالی که از یکجانشینی و کشاورزی بشر می‌گذرد، بی‌سابقه است؛ شما فارغ از اینکه چه دینی دارید و از چه نژادی هستید، الان اولویت نخستتان شکست کووید۱۹ است. شاید این فصل مشترک به بشر کمک کند تا او یاد بگیرد اختلافاتش را پیش از سلاح با گفت‌وگو حل کند.

در کشور ما مهم‌ترین متولی محیط‌زیست، سازمان محیط‌زیست است. این سازمان لازم است معطوف به آثار منفی و مثبتی که کرونا در محیط‌زیست بر جای می‌گذارد، برای آینده نزدیک چه کارهایی انجام دهد؟

این پرسش بیشتر به شوخی می‌ماند. سازمان محیط‌زیستی که بودجه‌اش از شهرداری منطقه دو ناحیه پنج تهران کمتر است و حتی حقوق محیط‌بانان و هزینه پوتین محیط‌بانان خودش را هم نمی‌تواند بدهد، چه کاری از دستش برمی‌آید؟ الان سایت این سازمان را نگاه کنید؛ هنوز دارند درباره ضرورت انتقال آب دریاچه خزر به سمنان صحبت می‌کنند! سازمان هنوز دنبال این است که با دارت بتواند یوزپلنگ‌های پارک پردیسان را بیهوش کند و به سمنان بفرستد. بیشتر سازمان محیط زیست است تا محیطِ‌زیست. خود رئیسش می‌گوید من فقط به پنج درصد این حوزه اشراف دارم. چرا؟ مگر قحط‌الرجال است؟ ما صرفا ویترینی داریم به نام سازمان محیط‌زیست، چون همه کشورها دارند و ما هم باید داشته باشیم! این سازمان در کشور ما حیاط‌خلوت دولت‌هاست. خودش یکی از مخربان طبیعت ایران است. تا وقتی سازمانی به این نام، مستقل و مقتدر نباشد، اصلا هیچ امیدی به آن نمی‌توان داشت.

خبر

فرمانده ستاد مقابله با کرونا در تهران هشدار داد

تهران هنوز در تب‌وتاب اپیدمی کرونا

● **ایسنا:** فرمانده ستاد مقابله با کرونا در کلان‌شهر تهران از اقداماتی در راستای طراحی نقشه دیجیتال شهر تهران برای مقابله با کرونا، شناسایی نقاط کور غربالگری کرونا در تهران و بازنگری ظرفیت‌های دورکاری در سازمان‌ها و ادارات خبر داد. علیرضا زالی در حاشیه جلسه هم‌اندیشی و تصمیم‌گیری ستاد مقابله با کرونا در تهران با مدیران نهادها، سازمان‌ها و شرکت‌های دانش‌بنیان و استارت‌آپ‌ها به منظور استفاده از ظرفیت‌های فناوری اطلاعات جهت ارائه راهکارهای مقابله با کرونا، با اشاره به جمع‌بندی صورت‌گرفته در جلسه، اظهار کرد: جلسه بر سه محور استوار بود. بحث اول این بود که در تهران برای مقابله جدی‌تر با اپیدمی کووید- ۱۹ بیش از هر زمان دیگری نیازمند یک نقشه دیجیتال هستیم و این نقشه اگرچه امروز در کووید- ۱۹ کمک‌کننده است، می‌تواند یک زیرساخت محقق‌شده‌ای برای روزهای آینده در کشور باشد. وی ادامه داد: با همکاری و مشارکت دوستان، به‌خصوص در فاوای شهرداری تهران، مقرر شد که هرچه زودتر با تأمین زیرساخت‌های لازم، طراحی این نقشه دیجیتال محقق شود. وی با اشاره به وجود نقاط کور در تهران گفت: نقاط کور مناطقی هستند که در زمینه طرح غربالگری، نتوانستیم به اطلاعات خانوار در برخی مناطق دسترسی پیدا کنیم. این نقاط کور عمدتا در مناطق شمالی تهران قرار دارند و کمترین میزان مشارکت را هم از این مناطق در سامانه خوداظهاری داشتیم. زالی ادامه داد: در جلسه امروز مقرر شد برای دستیابی به این دیتاها و تکمیل داده‌ها، با مشارکت تمام دستگاه‌هایی که از مجموعه ذخایر دیتایی برخوردارند، تمام اطلاعات را به اشتراک گذاشته و از همین طریق نقاط کور در بحث غربالگری را که محور اصلی شناسایی بیماران و مظنونان است پیدا کنیم، چراکه مهم‌ترین راهبرد در کنترل اپیدمی همین بحث غربالگری است. وی با اشاره به گام دوم گفت: بحث رصد و ردیابی افراد مبتلا، مظنون، بستری یا دارای تست مثبت با کمک و مشارکت این سازمان‌ها و در نهایت شناسایی و ردیابی چرخه ارتباطی این افراد و درج آن در نقشه دیجیتال کووید- ۱۹، مسئله بعدی بود. وی با بیان اینکه همه اعضا در این نشست در زمینه تعهد اخلاقی نسبت به محرمانگی اطلاعات و حقوق شهروندی هم‌قسم و متعهد شدند، اظهار کرد: بر این اساس دستگاه‌ها باید تنها به بخشی از اطلاعات دسترسی پیدا کنند که مورد نیاز آنهاست. بنابراین پوسته‌های اطلاعاتی از دستگاه‌ها گرفته می‌شود و با هدف حفظ اصول محرمانگی اطلاعات به بخش زیادی از اطلاعات دسترسی نخواهیم داشت.

ممنوعیت ورود پلاک‌های غیربومی به شهرها تا آخر فروردین

● **ایلنا:** رئیس پلیس راهنمایی و رانندگی ناجا از جریمه ۵۰۰ هزارتومانی بیش از ۴۰ هزار خودرو و بازگشت ۳۱۵ هزار خودرو به شهرهای مبدأ در طول مدت‌زمان اجرای طرح فاصله‌گذاری اجتماعی خبر داد. سردار سیدکمال هادیانفر با اشاره به اجرای طرح فاصله‌گذاری اجتماعی گفت: این طرح از هشتم فروردین ابلاغ شد و مأموران پلیس راهور در ۷۱۵ نقطه از ورودی شهرها این طرح را اجرا کردند. وی از کاهش ۵۶ درصدی ترددهای جاده‌ای تا دیروز خبر داد و گفت: تا پایان فروردین همچنان از ورود خودروها به شهرها، به‌خصوص خودروهایی که پلاک شهر مقصد را نداشته باشند جلوگیری خواهد شد. هادیانفر با بیان اینکه در طول اجرای طرح فاصله‌گذاری اجتماعی بیش از پنج هزار خودرو توقیف شد، گفت: همچنین طی این مدت بیش از ۴۰ هزار جریمه ۵۰۰ هزارتومانی اعمال شده است، اما با توجه به اینکه ما تأکید کردیم که با مردم مراعات شود، خوشبختانه در همین راستا رانندگان بیش از ۳۱۵ هزار خودرو تذکر دریافت کرده و به شهرهای خود بازگشتند.

نوبت دوم

مجوز شماره ۱۳۹۹.۴۰

شرکت ملی نفت ایران
مدیریت اکتشاف

آگهی تجدید فراخوانشناسایی پیمانکار
موضوع : مناقصه شماره: ۹۸۱۲۴" رقومی سازی، تغذیه و بروزرسانی اطلاعات مدیریت اکتشاف"

مدیریت اکتشاف شرکت ملی نفت ایران در نظر دارد موضوع مناقصه فوق الذکر را با مشخصات و شرایط کلی زیر از طریق مناقصه عمومی یک مرحله ای به شرکت‌های واجد شرایط واگذار نماید.
الف) شرح مختصر عملیات مورد نیاز:
رقومی‌سازی، بهینه سازی، آرشیو، اسکن، تغذیه اطلاعات، مستندات، گزارش‌ها، خطوط و نقشه‌های مورد نیاز مدیریت اکتشاف
ب) مدت اجرا: دوازده ماه شمسی (۱۲ ماه)
ج)محل ارائه خدمات: تهران، ری، کوار
د)شرایط متقاضی:
۱ - داشتن شخصیت حقوقی
۲ -داشتن تجربه کافی و مرتبط
۳ -ارائه آخرین صورت های مالی حسابرسی شده مربوط به سال ۹۷ توسط یکی از مؤسسات حسابرسی
۴ -داشتن مجوز حراست شرکت ملی نفت ایران
۵ -داشتن گواهینامه تایید صلاحیت ایمنی پیمانکاران صادر شده توسط وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی
۶ -داشتن رتبه حداقل ۳ در گروه کاوش های زمینی یا حداقل رتبه ۲ در رسته ارائه خدمات انفورماتیکی صلاحیت دار از شورای عالی انفورماتیک
ه)ارائه تضمین شرکت در فرآیند ارجاع کار به مبلغ ۱،۹۰۴،۳۰۰،۰۰۰و در صورت برنده شدن ارائه تضمین انجام تعهدات طبق ضوابط کارفرما، مندرج در اسناد و مدارک مناقصه.
و) برآورد کارفرما: ۳۸،۰۸۶،۰۰۰،۰۰۰ریال(سی و هشت میلیارد و هشتاد و شش میلیون ریال)
متقاضیانی که دارای شرایط مذکور در بند « د » فوق می باشند و آمادگی اجرای پروژه را دارند، می توانند حداکثر تا پایان وقت اداری ۱۳۹۹/۰۱/۳۱آمادگی خود را به صورت کتبی به آدرس : تهران - میدان ونک- میدان شیخ بهائی- ابتدای خ سئول- خیابان خدامی - ساختمان مدیریت اکتشاف- طبقه همکف اعلام و نسبت به دریافت استعلام ارزیابی کیفی به صورت حضوری یا دریافت فایل مربوطه از لینک مناقصات سایت مدیریت اکتشاف به نشانی(WWW.NIOCEXP.IR) اقدام نمایند.ضمناً بایستی اطلاعات مورد درخواست را به موجب نامه‌ای تا پایان وقت اداری ۱۳۹۹/۰۲/۱۴در قالب سه حلقه لوح فشرده، به آدرس فوق الاشاره در مقابل رسید، تحویل گردد.
بدیهی است کارفرما این حق را برای خود محفوظ می دارد به مدارکی که پس از انقضاء مهلت مقرر ارائه می گردد ترتیب اثر ندهد.
مدارک مناقصه بین پیمانکاران واجد شرایط که به تشخیص کارفرما از بین متقاضیان انتخاب خواهند شد، توزیع خواهد گردید (محل، زمان و مهلت دریافت اسناد، تحویل وگشایش پیشنهادات متعاقبا" به اطلاع خواهد رسید).بدیهی است ارائه مدارک فوق الذکر هیچگونه حقی را جهت متقاضیان برای شرکت در مناقصه ایجاد نخواهد کرد.
در صورت نیاز به اطلاعات بیشتر متقاضیان می توانند با تلفن ۸۲۷۰۲۰۲۷-۰۲۱ تماس حاصل نمایند.
WWW.IETS.MPORG.IR WWW.NIOCEXP.IR
روابط عمومی مدیریت اکتشاف